

Teuleria de La Costa

Santa Maria de Miralles

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carretera de La Llacuna (BP 2121) prop del Km. 33
Emplaçament A la cruïlla entre la carretera de La Llacuna (BP2121) i la Carrerada de la Llacuna

Coordenades:

Latitud: 41.48721
Longitud: 1.51778
UTM Est (X): 376264
UTM Nord (Y): 4593905

Classificació

Número de fitxa 08257 - 134
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Practicament no queden vestigis. El forn no es pot veure per que està sota uns esbarzers
Protecció Inexistent
Accés Díficil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 000702600CF79D/08257A00909502
Fitxes associades:
[La Costa](#)
Autoria de la fitxa F. Xavier Menéndez
Data de registre de la fitxa: dc., 01/04/2015 - 02:00

Descripció

Restes d'un antic obrador i forn de teules i maons. El forn tal vegada es va desmuntar, però en el seu emplaçament no es pot observar cap vestigi a causa d'una gran massa d'esbarzers. Als voltants hi ha restes dels estreps (fets d'obra, amb maons i totxanes) on s'anclava la maquinària del forn. Tampoc queden restes de la barraca on descansaven i feien guàrdia els fornadors. Encara es veu el camp o era on s'extenien per secar les teules i maons, i a on devien haver les pasteres, segons fonts orals.

Observacions:

Es troba al costat nord del Mas de la Costa o de La Barquera (Fitxa 27)

A dins de la casa, al lloc de la premsa de vi, es conserven alguns elements mobles de fusta per fabricar (amotllat i tallar) maons i teules, corresponents a la teuleria. La producció consistia en teules, totxanes, rajoles i frares (rajoles petites).

L'argila s'extreia de l'entorn. La terra es triturava mitjancant trills tirats per rucs.

Història

A finals dels anys 50 del segle XX la teuleria (que ja havia funcionat en etapes anteriors i que llavors estava en desús)) va ser llogada i explotada de nou i per darrera vegada per una família procedent de Lleida que posteriorment , tres o quatre anys després, es traslladà a Sant Martí Sarroca on fundaren una nova bòvila. Aquesta darrera etapa d'explotació va durar, per tant, molt pocs anys.

